

ville de utvivlsomt alle svare: Ja, den Ordning er ogsaa overmaade god og endnu bedre end Ordningen med 3 Eskadroner. Jeg kan fuldstændig samstemme med det ærede Medlem, der ønskede 5 Regimenter til 4 Eskadroner; men jeg betvivler Muligheden af nogensinde at faae dem. Derfor maa man nøies med de 4 Regimenter. Det er ganske sikkert sørgeligt, at et Regiment skal gaa ind; men naar det er blevet fremhævet, at et Regiment maatte vi alleude affkaffe efter forrige Krig, og det et af de Regimenter, der havde den smukkeste Krigshistorie, og at nu komme vi til at affkaffe et Regiment, som ligeledes har en overordenlig smuk Krigshistorie og nylig har holdt sit tohundredaarige Jubilæum, da indser jeg ikke ganske, hvoraf det ærede Medlem slutter sig til, at det netop er det Regiment, der skal affkaffes. Man kan jo ligesaa godt reducere det femte som det andet eller tredje. Det nuværende femte Regiment har mangfoldige Gange ændret sit Navn; femte Regiment er det først blevet kaldet i den senere Tid; det har indlagt sig størst Hæder netop under andre Navne. Desuden vil det vistnok være meget vanskeligt at finde passende Garnisonssteder for dette femte Regiment. Sylland har ganske sikkert flere større Byer, men det er ikke nok; der maa findes de fornødne Lokaliteter, og det er altid overordentlig vanskeligt at bringe dem tilveie. Ingenieurcorpset ønskes reduceret til 5 Liniebatterier og 3 Reserverbatterier. Jeg har tidligere talt varmt for de 6 Liniebatterier og 4 Reserverbatterier, jeg har fremhævet, af hvilke Grunde en Fjærgelse af Ingenieurcorpset var ønskelig, og jeg vil ikke negte, at jeg maa lægge megen Bægt paa, at der finder en Ubvidelse af Ingenieurtroppene Sted, fordi Kampens Natur i det Hele for Fremtiden vil stille større Forbringere til Ingenieurerne end før. Det kommer imidlertid ikke saa ganske an paa Kompagniernes Antal, det kommer mere an paa, hvor meget Mandskab der udskrives til Corpset, hvorledes det uddannes, og dernæst, hvorledes Underafdelingerne forsynes med faste Befalingsmænd, og man kunde altsaa godt gjøre enkelte af disse Underafdelinger noget større, naar man kun gav dem et tilsvarende Antal af faste Befalingsmænd. — Man har fra flere Sider fremhævet, at det vilde være meget uheldigt, hvis der ikke tilveiebragtes en større Enighed, før Lovforslaget eventuelt sluttelig kom til et Fællesudvalg, og jeg kan ikke negte, at det vilde være meget behageligere og heldigere, naar der var bragt Enighed tilveie paa et tidligere Stadium. Det er jo kun under den Forudsætning, at dette viser sig umuligt, at det har været ontalt, at det da dog sluttelig kunde lykkes at tilveiebringe Enighed i et Fællesudvalg. Hvor meget Anstuelserne skulle nærme sig til hinanden, afhænger af de forskellige Mindretal. Jeg skal vise al den Smødetommen, som er mig mulig; dog maa jeg stedse beholde for Die, at jeg fylder Landstinget ligeledes at tage Hensyn til

det's ubtaltte Ønster. Forandrer Landstinget sine Anstuelser i saa Henseende, kan jeg nærme mig med Landstinget til de Anstuelser, der ere herstende her i Folkethinget.

Stenbæk: Endstjændt Forslag under Nr. 1 udenfor Betænkningen allerede er anbefalet af et Par ærede Medlemmer, har jeg dog bedet om Ordet for at lægge min Anbefaling ved. Jeg vilde nødig, at vi under denne Forhandling skulde komme til at se bort fra dette vigtige Punkt, der ligger mig alvorlig paa Sinde, og som maatte — nei, jeg vil stryge dette maatte og sige, som er det vigtigste Afstemningspunkt under hele denne Behandling. Hvis nu et Flertal her vedtager dette Forslag, har Folkethinget gjort bestemt Front mod Regjeringens Forsvarsplan, men hvis derimod dette Forslag bliver forkastet, saa har Folkethinget stillet sig vællende og ubestemt, og Regjeringen har i alt Fald faaet et vist Haab om, at den nok engang med Liden skal faae sin Plan gjennemført. Jeg ser nu saaledes paa Tingene, jeg veed, at Andre se anderledes, og jeg maa se med mine egne Øine. Men Forsvarsplanen ligger slet ikke for, siges der. I alt Fald ved dette Punkt er det min Mening, at den ligger for, og jeg skal nærmere begrunde det; men Klokken er mange, og jeg skal derfor søge at fatte mig kort. Vi have jo Alle bemærket, at den høitærede Minister har sagt, at, naar vi skulle til at tage under Overveielse, hvorvidt Forandringen i den bestaaende Hærløve ere nødvendige, maa vi først have en Forsvarsplan i store Træk, og der er vist heller Ingen, der vil negte, at, hvis vi vedtage Lovforslaget, saaledes som det er forelagt af Ministeren, have vi i Grunden ogsaa vedtaget Forsvarsplanen. Nu er der nogle enkelte Ting i Forslaget, der ganske bestemt pege hen imod en Samling af Hæren om Kjøbenhavn, men som foreslaas skudt ud. Kommandanten i Kjøbenhavn, den store Fjærgelse af Fæstningsartilleriet, helt eller tilhels, den Bestemmelse, at Ministeren administrativt kan samle og sammenbrage Garnisonerne, disse tre Ting foreslaas udfemte, og saa mene de to andre Mindretal, at, naar vi ere af med de Ting, have vi Hærløven pur og bar, men ingen Forsvarsplan mere. Jeg kan nu paa ingen Maade godkjende den Lære; det er min Mening, at, selv om vi have udstemt den Ting, have vi endnu med Forsvarsplanen at gjøre. Jeg vil minde om, hvad der allerede er mindet om, at vor Krigsbestyrelse har nu i mange Aar gjort sig Umage for at komme bort fra det Grundlag, hvorpaa det nuværende Forsvar hviler, nemlig det tvøvelte Forsvar, og det baade ved Lovforslag og ved aldrig nogensinde at gennemføre den Lære, at lægge Artilleri over til Sylland. Vi vide, at den ærede Krigsminister godkjender disse Tanker. Han har sagt det meget bestemt baade skriftlig og mundtlig, at han er enig i at